

Peter Nielsen: Efter at man i nogle år temmelig forgæves havde forsøgt at klare sig med de 3 små såkaldte arbejdsløshedsudvalgslove, fik vi i 1958 langt om længe en egentlig egnsudviklingslov, omend af noget mere beskednen karakter, end man kender i andre lande.

Denne lov var begrundet i den store ledighed, der var i visse egne af landet, navnlig i nord- og vestjyske landdistrikter. Det er nu lykkedes at begrænse denne ledighed, men det er dog værd at understrege, at problemet fortsat eksisterer. Der tales i dag om overbeskæftigelse og mangel på arbejdskraft for landet som helhed, og i enkelte måneder har vel alle været i arbejde, også i Nord- og Vestjylland, men medens den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent ved udgangen af november 1961 lå på 2,9 for hele landet, havde de nordjyske landkommuner en ledighed på 12,6 pct. og de vestjyske landkommuner en ledighed på 9,3 pct.

Det er derfor lidt vanskeligt derovre at forstå den megen tale om overbeskæftigelse. Hvis der er arbejde til alle her i landet, vil spørgsmålet om den pletvise arbejdsløshed vel i det lange løb løse sig selv, men det vil dog tage en eller flere generationers tid. De unge fra disse områder vil selvfølgelig søge hen til steder, hvor der er varig og god beskæftigelse, men for familieforsørgerne vil alene boligproblemet hindre en sådan overflytning. Selv om vi kunne væbne os med den fornødne tålmodighed og vente på en sådan udjævning, ville det være en meget kedelig måde at få problemet løst på. Der ville være masser af familieforsørgerne, der aldrig ville komme i arbejde, og en sådan løsning ville samtidig skabe et samfund, der ikke var lystigt at leve i.

Der er selvfølgelig mennesker, der ser det som fremtidens ideal, at alle danskere bliver bunket sammen på et par begrænsede områder her i landet. Der tales nu i fuldt alvor om, at man skal forsøge dannet en Øresundsby, hvor der skal leve 4-5 mill. mennesker, og at Fredericia, Kolding og Vejle skal sammenbygges med 2-3 mill. mennesker dér.

Så er hele den danske befolkning sammen med skåningerne anbragt oven på hinanden i sådanne to reservater! Nu ligger det jo

heldigvis sådan, at det bl. a. af vandforsyningsgrunde ikke kan lade sig gøre, og den sunde fornuft vil vel også stille sig i vejen for et så ejendommeligt påfund.

Selv om jeg ikke er tilhænger af, at man skal indrette samfundet med en krig for øje, er det værd at bemærke, at en sådan form vil betyde, at alle danskere vil kunne udslettes på et par minutter; det daglige liv i en sådan by eller sådanne to byer vil dog også i fredstid blive det rene inferno: København er jo allerede godt på vej til det. Og en yderligere sammenklumpning vil også betyde fantastiske samfundsudgifter. Det, der nu skal ofres på egnsudviklingen, vil kun være en ganske lille brøkdel heraf. At hæmme en sådan egnsudvikling vil derfor være at spare på skillingen og lade skatteyderne dalere rulle.

Det er bl. a. af det konservative folkeparti udtalt, at i stedet for det mere planløse egnsudviklingsarbejde så man nu hellere en virkelig landsplanlægning. Nu er det jo som oftest mit parti, der får skyld for altid at skulle lave planøkonomi og planlægning på alle livets områder; her er det modsatte altså tilfældet. Inden for alle partier er der selvfølgelig mennesker, der lider af samme mentalitet som dem, der i sin tid forsøgte at bygge babelstårnet, men mon de fleste danskere ikke helst ser deres land udvikle sig på en mere harmonisk måde? Det kan bl. a. ske ved, at en fornuftig egnsudvikling fremmes her i landet. Muligheden for at stå sig i den kommende konkurrence med udlandet øges næppe ved, at vi prøver at lave lige så store byer, som de store lande har. Der vil kun blive tale om et misfoster med et stort hoved og en svagelig krop. Et harmonisk udviklet lille land vil tværtimod have de virkelige konkurrencemuligheder.

Egnsudviklingen er af nogle fejlagtigt betegnet som provinsens kamp mod København. Det er ikke meningen, at man nogetsteds ønsker at tage noget fra hovedstaden, men kun at provinsen og her navnlig de industrifattige egne får andel i hele den udvidelse af produktionsapparatet, der for tiden finder sted, således at de mennesker, der er født og opvokset vest for Valby Bakke, kan få mulighed for at eksistere og leve et anstændigt liv i deres hjemegn, hvis de ønsker det, og således at vi undgår